

Rezdülések

Voltak, szegények, gazdagok,
láttam olyat, már kölyök korában
minden nap volánt forgatott.
Apja. . . De apja ma is ugyanaz még,
a számra ütne – tudhatod.

Láttam olyat, ő a föld színéről
apja egy szavával letörölhetne bármikor,
akiben – csókoltam – még ruhájával is
be akart csapni az aszkéta modor.

Láttam kortársaim olyan lerohadt ruhában,
hogy már foszladozott.

Éhesek voltak, egy darab kenyérért
föltúrták a szemetes kosarat.

A hamutartó, a villamosmegálló
néha a bőségtől már-már roskadozott.

Idejártak a nikotinevők.

De a szociális osztály minderről nem tudott.

A bizottság minden bizonnal működésbe lép,
ha tud róla, ahogyan szintén nem tudott,
s eldörgi az összes direktívát,
védeni a közösség hírnevét.

A másik osztály azonban mindennél nagyobb,
az a közösség fölment, csak föllebbezz nyugodtan,
bűneid alól kicsikart életednek
már egyetlen gesztusa felold.

Töredék előre

Az univerzális italokkal,
az egész emberiséget átfogó fogyasztási eszközökkel
egy időben éltem,
együtt a Coca Cola Céggel
farmerban, virágokkal;
egyetlen atommag volt az egész hatalmas nagyvilág,
egyetlen tökházban éltem a nevekkal:
Ringo Star átugrott egy percre a szomszédból,
Adamis Anna hosszú cigarettákat szívott a hamutartómba,
Rudi Dutschke megkért, hogy szaladjak orvosért,
együtt ittunk, együtt néztük a tévét,
és nem tudtam, hogy melyikünk a fénykép.

Velük egy időben éltem az úrhajók korában,
amelyek senkit sem ámitottak el.
Ez a józanság mindennél többet ért,
ez volt a legnagyobb diadal.

Abban a korban éltem, amikor egyetlen ikerpár volt csak a Földön:
az emberiség meg az emberiség
egymásnak háttal, összenöve –

a hosszú béke idejében,
amikor tudtuk, lesz egy N-edik esztendő.
